

גזרו חכמים לפסול נסרים, ואפילו היו רחבים ארבעה טפחים, ולכן ודאי לא יצטרפו לארבע אמות לפוסלה, שהרי סכך כשר הם.

אלא להך לישנא [לישנא קמא, הסוברת] **דאמר רב סכך פסול הנתון באמצע** הסוכה פוסל **בארבעה טפחים, היכי דמי?** באילו נסרים מדובר בברייתא?

אי דאית בהו בכל אחד מן הנסרים רוחב **ארבעה טפחים** ופסולים לסיכוך, אם כן, למה **להו אצטרופי?** הרי אף אם לא יצטרפו יש בכל אחד מהם לבדו שיעור לפסול את הסוכה כולה.

ואי דלית בהו בכל אחד מן הנסרים רוחב **ארבעה טפחים** כדי שיפסול נסר אחד לבדו, אם כן, מדוע יצטרפו, הרי **קניא בעלמא** [כשאר קנים] **נינהו**, וסכך כשר הם. שהרי לדעת רב אף רבי מאיר לא אסר לסכך בנסרים שאינם רחבים ארבעה טפחים, ואיך יתכן שיצטרפו לפוסלה?!

ומתרת הגמרא: לעולם מדובר **דאית בהו** בכל אחד מן הנסרים רוחב **ארבעה טפחים**, ופסולים הם לסיכוך. **ומאי "מצטרפין"**, כלומר, באיזה אופן צריך לצירופם כדי לפסול את הסוכה? — **מצטרפין לארבע אמות מן הצד**. כגון, שהיו מונחים מן הצד סמוך לדופן, ועל כן, אף שפסולים הם לסיכוך, לא תפסל הסוכה על ידי אחד מהם לבדו בלא צירופם, שהרי סכך פסול הנתון מן הצד אינו פוסל את הסוכה עד ארבע אמות, משום דופן עקומה.⁽³³⁰⁾

ואין בכל אחד מהם לבדו שיעור לפסול את הסוכה כולה, בכל זאת, כיון שהיו נתונים זה לצד זה, הרי אלו **מצטרפין** לפוסלה.

אבל **שני נסרים** רחבים שאין בכל אחד מהם שיעור הראוי לפוסלה, אין **מצטרפין** לפוסלה. הואיל ולדעת תנא קמא לא גזרו חכמים על נסרים רחבים לפוסלם לסיכוך משום "גזירת תקרה".

רבי מאיר אומר: אף **נסרים** מצטרפים זה לזה **כסדינין**.

רבי מאיר סובר שאין מסככין בנסרים רחבים משום "גזירת תקרה" כמבואר לעיל יד א, [ונחלקו האמוראים שם בדעתו, האם נסר רחב שלושה טפחים פסול לסיכוך, או רק מארבעה טפחים בלבד, ולדעת רב לא נאסרו אלא מארבעה טפחים בלבד].

וקשה: **בשלמא להך לישנא** שאמרו בנהרדעא, **דאמר רב סכך פסול בין באמצע בין מן הצד בארבע אמות, מאי "מצטרפין"** ששנינו בברייתא, **מצטרפין לארבע אמות**. וכגון, שהיתה מסוככת בנסרים רחבים ארבעה טפחים הפסולים לסיכוך זה לצד זה עד שנצטרפו כאחד לרוחב ארבע אמות לפסול את הסוכה כולה.

וביאור מחלוקת התנאים בברייתא הוא: רבי מאיר אוסר, הואיל ולשיטתו נסרים רחבים ארבעה טפחים פסולים משום גזירת תקרה, וכיון שהיו נתונים זה לצד זה הרי הם מצטרפים לפסול את כולה בארבע אמות. ואילו תנא קמא סבר כרבי יהודה, שכלל לא

330. ראה בהערות שבסוגיא לעיל יד ב, שנתקשו האחרונים בתירוץ זה של הגמרא: